

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 4 czerwca 2018 r., w sprawie z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. przeciwko K. O. o zapłatę kwoty 6.660,73 zł, Sąd Rejonowy w Brzezinach oddalił powództwo.

Apelację od powyższego wyroku apelację wywiodła strona powodowa, zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

Naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

1/. art. 217 § 1 k.p.c. przez nieuwzględnienie prawidłowo zgłoszonych przez powoda w piśmie z dnia 30 maja 2018 r. wniosków dowodowych,

2/. art. 227 k.p.c. poprzez pominięcie zgłoszonych przez powoda dowodów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie,

3/. art. 232 k.p.c. przez niewłaściwe uznanie jakoby powód zaniechał przedstawienia środków dowodowych w celu wykazania prawdziwości twierdzeń zawartych w pozwie oraz dalszych pismach procesowych,

4/. art. 328 § 2 k.p.c. przez zaniechanie Sądu I instancji wskazania w uzasadnieniu wyroku dlaczego odmówił przeprowadzenia dowodów zaoferowanych przez powoda pismem z dnia 30 maja 2018 r.,

5/. art. 233 § 1 k.p.c. przez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i jego wybiórczej oceny, skutkiem czego Sąd I instancji oparł orzeczenie na ustaleniach niezgodnych ze stanem faktycznym, a przez to błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na wadliwym przyjęciu, że powód nie wykazał, aby przysługiwało mu wobec pozwanej roszczenie o zapłatę kwoty dochodzonej pozwem, podczas gdy powód zaoferował logiczne, wzajemnie uzupełniające się dowody, które w przypadku poprawnie przeprowadzonego postępowania dowodowego potwierdziłyby, iż służy mu skuteczne względem pozwanej roszczenie o zapłatę kwoty dochodzonej pozwem.

W konkluzji strona skarżąca wniosła o:

1/. zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa poprzez zasądzenie od pozwanej K. O. na rzecz powoda kwoty 6.660,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

2/. zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych,

3/. przeprowadzenie dowodów zawnioskowanych przez powoda w piśmie procesowym z dnia 30 maja 2018 r. na okoliczności w nim wskazane.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Tytułem wstępu podnieść należy, że niniejsza sprawa rozpoznana została w postępowaniu uproszczonym, to zaś determinuje konieczność zastosowania określonych dla tego rodzaju spraw regulacji szczególnych, a zwłaszcza dyspozycji przepisu art. 505¹³ § 2 k.p.c., zgodnie z którym, jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Zgodnie zaś z art. 505⁹ § 1¹ k.p.c. apelację można oprzeć na zarzutach:

- 1) naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie,
- 2) naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

Zgodnie wreszcie z treścią art. 505¹¹ § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji nie przeprowadza postępowania dowodowego z wyjątkiem dowodu z dokumentu.

Skarżący oparł apelację jedynie na zarzutach naruszenia prawa procesowego.

Przy czym główny zarzut apelacji (a w zasadzie jedyny, tyle tylko, że zaprezentowany w różnych płaszczyznach naruszenia przepisów postępowania) sprowadza się do tego, że Sąd I instancji – wydając zaskarżone orzeczenie – nie uwzględnił prawidłowo zgłoszonych przez stronę powodową w piśmie procesowym z dnia 30 maja 2018 r. wniosków dowodowych w postaci dokumentów, mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Rzeczywiście strona powodowa w dniu 30 maja 2018 r. nadała w urzędzie pocztowym pismo procesowe wraz z wnioskami o przeprowadzenie dowodów z załączonych dokumentów, które wpłynęło do Sądu I instancji w dniu 6 czerwca 2018 r. (k. 33 – 41). Podczas, gdy skarżony wyrok zapadł w dniu 4 czerwca 2018 r. (k. 29), a zatem Sąd Rejonowy w chwili wyrokowania nie posiadał w aktach sprawy ani wzmiankowanego pisma, ani załączonych dokumentów.

Ta okoliczność nie może jednak obciążać apelującego, albowiem pismo nadane w urzędzie pocztowym ma skutek od dnia jego nadania, a nie wpłynięcia do sądu (art. 165 § 2 k.p.c.).

Problem jednak w tym, że Sąd II instancji nie mógł dokonać analizy tych dokumentów w kontekście zasadności bądź bezzasadności powództwa również w ramach postępowania apelacyjnego, co byłoby dopuszczalne w świetle przywołanego wyżej art. 505¹¹ § 1 k.p.c. Należy bowiem zwrócić uwagę, że załączone do pisma procesowego z dnia 30 maja 2018 r. dokumenty to kserokopie nie poświadczone za zgodność w żadnym z przewidzianych przez prawo trybie (k. 35 – 40). W niniejszej sprawie jest to o tyle bardziej istotne, że strona powodowa jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego. Zatem, powinien on przedstawić składane dokumenty w takiej formie, aby w ogóle możliwa była ich ocena materialno-prawna, nie przesądzając w tym miejscu czy zdecydowałyby one o zasadności, czy też bezzasadności powództwa.

Reasumując powyższe wywody, stwierdzić należy, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji – pomimo braku pisma procesowego strony powodowej z dnia 30 maja 2018 r. w aktach sprawy w chwili wyrokowania przez Sąd Rejonowy – było prawidłowe.

Wobec tego apelacja podlegała oddaleniu w oparciu o treść art. 385 k.p.c.